

Brusel 21. ledna 2015
(OR. en)

Interinstitucionální spis:
2014/0079 (NLE)

5263/15
ADD 1 REV 1

PECHE 19

POZNÁMKA K BODU „I/A“

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Výbor stálých zástupců (část I)/Rada
Předmět:	Návrh rozhodnutí Rady o uzavření jménem Evropské unie Dohody mezi Evropskou unií a Seychelskou republikou o přístupu rybářských plavidel plujících pod vlajkou Seychel do vod a k mořským biologickým zdrojům ostrova Mayotte spadajícím do jurisdikce Evropské unie – <i>přijetí</i>

Prohlášení Komise

Rozsudkem ze dne 24. listopadu 2014 ve spojených věcech C-103/12 a C-165/12 (Evropský parlament a Komise v. Rada) Soudní dvůr zrušil rozhodnutí Rady 2012/19/EU ze dne 16. prosince 2010 o prohlášení o udělení rybolovných práv ve vodách EU rybářským plavidlům plujícím pod vlajkou Venezuely ve výlučné ekonomické zóně při pobřeží Francouzské Guyany: Soudní dvůr jasně potvrdil, že rozhodnutí týkající se uzavření vnějších dohod o rybolovu spadají plně do působnosti čl. 43 odst. 2 SFEU (ve spojení s platným postupem podle článku 218 SFEU, tj. čl. 218 odst. 6 písm. a) bodu v), pokud jde o rozhodnutí o uzavření), a zamítl postoj, podle něhož by taková rozhodnutí mohla spadat do působnosti čl. 43 odst. 3 SFEU.

Proto ve vztahu k rozhodnutí o uzavření dohody o rybolovu se Seychelami, pokud jde o vody okolo ostrova Mayotte, vyjadřuje Komise politování nad změnou Rady, která spočívá v nahrazení právního základu čl. 43 odst. 2 ve spojení s čl. 218 odst. 6 písm a) a odst. 7 SFEU článkem 43 (bez uvedení odstavce) ve spojení s čl. 218 odst. 6 písm. a) a odst. 7 SFEU.

Prohlášení Rady

Rada nesouhlasí s prohlášením Komise, podle něhož z rozsudku ze dne 24. listopadu 2014 ve spojených věcech C-103/12 a C-165/12 vyplývá, že veškerá rozhodnutí týkající se uzavření vnějších dohod o rybolovu spadají do působnosti čl. 43 odst. 2 SFEU.

Rada se domnívá, že z tohoto rozsudku nelze takový závěr vyvodit. Volba právního základu aktu Unie se musí zakládat na objektivních faktorech, které podléhají soudnímu přezkumu a mezi něž patří zejména cíl a obsah dotčeného opatření. V konkrétním případě prohlášení Evropské unie určeného Venezuele Soudní dvůr konstatoval, že cílem uvedeného prohlášení není zajistit stanovení a přidělení rybolovných práv. Nicméně zásadním prvkem této dohody je stanovení rybolovných práv, jež mají Seychely k dispozici ve vodách ostrova Mayotte.

S ohledem na cíl a obsah této dohody, jež zahrnují stanovení a přidělení rybolovných práv ve smyslu čl. 43 odst. 3 SFEU, je proto vhodné, aby hmotněprávní základ rozhodnutí o uzavření dohody odkazoval na článek 43 SFEU v plném rozsahu.

Prohlášení Spojeného království

Spojené království upozorňuje, že definice „vod EU“ uvedená v čl. 2 písm. d) navrhované dohody je nejasná a v rozporu s definicí „vod Unie“ uvedenou v čl. 4 odst. 1 bodě 1) základního nařízení o společné rybářské politice (č. 1380/2013). Definice uvedená v nařízení neodkazuje na vody „spadající do jurisdikce EU“, nicméně jasně stanoví, že vodami Unie jsou vody „spadající pod svrchovanost nebo do jurisdikce členských států“. Jurisdikci podle Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu vykonávají členské státy, nikoliv EU. UK konstatuje, že navrhovaná dohoda nemůže změnit rozdělení pravomocí mezi EU a členskými státy. Definice „vod EU“ použitá v navrhované dohodě by měla být v souladu s definicí „vod Unie“ uvedenou v základním nařízení o společné rybářské politice.
